

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

19. Coniunx à coniuge in hostem excitatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ea in humeros bipenni se sequeretur, imperavit. Hoc ornatu
 concessit recta ad aduersarij aedes, p[er]sultavit, admitti flagitavit.
 Despectans ille de fenestra admiransque facti insolentiam,
 raptim & ipse sese, reiecta decote tunica, cultius exornavit, &
 v[er]similiter comprus atque ornatus se comitaretur famulus ius-
 sit. Postquam in primo se limine consalutarunt: Scis, mi, tu
 bone vir, inquit advena, quid simultatis inter nos intercedat, ma-
 no nostro malo, & forensium vulturiorum summo lucro, qui sp[er]i
 nostris plaudunt & iamq[ue] hoc agitur, ut scis, ut uterque nostrum spe-
 ctet mendicitatem, qua quid acerbius nobis accidere potest? Iam pla-
 ambo infumsumus, quam tres eiusmodi agri constitissent. Videor au-
 tem mihi rationem excogitasse componenda huius controversie multo
 expeditissimam. Est mihi filius iste corpore, ut vides, animoq[ue] pra-
 stans, ad omnem a me probitatem & laborem educatus. Filia contra
 tibi est, viro maturo, industria, gnava, casta, forma non inelegantis
 in summa te, & filio meo digna. Si igitur eam, quod bene vertat, fi-
 lio huic meo matrimonio copulari permiseris, enimvero agrum, unde
 sementis calamitatum nostrarum germinavit, cedere in dotem iube-
 bimus. Hoc pacto forenses rapulas, cornus hiantes, accipitres pecu-
 narum, & litium procrastinatores deludemus. Visus est oracu-
 lum prolocutus. Placuit & matri consilium. Neq[ue] displicuit
 filiae, qua[rum] illico convenit in manum. Indicta sunt nuptiae, li-
 tes finitae. In quem modum multa etiam alia[rum] controversiarum
 sunt sepulta, & quotidie sepeliuntur.

IIIVX

XIX.

Livius lib. 2.

Quin coniugio iuncti, non lites duntaxat, sed etiam bella
 atque hostes saepe ipsos sepeliuerunt, ac patriam liberauerunt,
 dum unus alterum aut animavit in arma, aut placavit. Co-
 riolanum dictum, Martium illum Roma inique eiectionem, ac
 proinde Romanis infestum nemo ab exitio urbis potuit aver-
 tere, praeter Volumniam uxorem, & Veturiam matrem. Nisi
 haec pro muro, & pro exercitu fuissent, atroci clade, exilij iniu-
 riam vindicasset. In manu est aequae luculenta ac proluxa histo-
 ria. Valde memoratu dignum est, quod de Meleagro Oeneci fi-
 lio recensetur. Sedebat is in cubiculo iratus sibi & suis, cum Cu-
 vetes, quibus bellum erat cum Calydomibus, urbem aggressi ingenti
 eam oppugnatione vexabant. Nec spes erat iam amplius, vel in
 virtis,

viris, vel in mulieribus reliqua. Accurrunt ad columen ac extre-
mam patria anchoram, Meleagrum, senes & primores civium,
illius vires ac manus implorantes, ut arma induat, & patria opi-
taletur nutanti. Adfunt cum religione & deorum cultu ac ceremo-
nijs sacerdotes, pollicentur amplissimam opera mercedem. Illis con-
tentis ac spretis, accedit venerabilis canitie, venerabilior pietate
Oeneus, nec cunctatur, ut duriores flecteret, genua eius supplex
amplecti. Accedit mater (ob cuius increpationes Meleager contra
Curetes pugnare recusabat) ab ira in preces ac obsecrationes versa;
sorores & sodales iucundissimi, quibuscum gratissimam atatis par-
tem transegerat, orant, & obtestantur, ne se in ultimo deserat discri-
mine. Nihil eum mouet. Perstat in proposito ferox animus, omni-
bus salutem, quam ita hortatu, monitu, blanditijs, pollicitationi-
bus, precibus supplicibus petierunt, denegans. Interea hostes, irru-
ptione in urbem facta, occidere, agere, prostrernere, incendere. Tre-
pida se infert Cleopatra coniunx: Succurre, queso, mi vir, occidi-
mus, inquit, mi succurris; hostis possidet omnia, atque una recenset
omnia mala, quaecumq; hominibus contingunt, quorum urba capitur,
qua à Poeta lib. 9. Iliadis ita enumerantur:

Quot mala concurrunt, quoties sunt oppida capta?

Intereunt ciues, urbem depascitur ignis.

Abducunt alysnatos, matresq; decoras.

Huius unius vocibus & periculo, ferreus ille, ac inexorabilis permo-
tus, molles factusq; sumit arma, & pulsus hostibus, postremo excidio
urbem, ac ciues eripuit. Videlicet (addit Viues) heros ille magna-
nimus, quam natura iussione ac legem nunquam vel legerat, vel
audierat, impressam habebat in pectore, ac infixam precordijs; qua
sciebat, uxorem esse seipsum; alios omnes, etsi magnam ex pie-
tate necessitatem imponentes, extra ipsum tamen esse: coniugem ve-
ro ea esse charitate conciliatum coniugi, & eo nexu coniunctum atq;
aptum, ut multa in coniugis gratiam non refugiat, ac recuset, qua
vel sibi met ipsi recusaret.

Neque hostes duntaxat repulsi, sed etiam imperia, &
regna, per coniuges, sunt acquisita. Nam apud Curtium Da-
rius filiam Alexandro offert in matrimonium, & pro dote,
quidquid inter Hellespontum & Euphratem iacet. Vbi Par-
menio,

Gggg 2

menio,

Viues de offi-
cio Mariti.

XX.

Q. Curtius
lib. 4.